

Džennet na dunjaluku (Meka)

Hatib: dr. Bender ibn Abdulaziz Belile

4. rebiul-ahir 1442. po Hidžri / 20. novembar 2020.

Hvala Allahu, Onome Koji je srca Svojih štićenika, prijatelja, učinio “posudama” Svojih jasnih dokaza i koja je On zaštitio od zla prohtjeva, sumnji i ostalih tmina. Hvalim Ga, slavljem neka je, On je Uzvišeni, Plemeniti i Darovatelj nepresušnih darova i blagodati. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, Njemu pripada stvaranje, naredba i odredba, koji se provode nad Njegovim stvorenjima, i svjedočim da je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, i odabrani prijatelj Onoga Koji je iznad sedam nebesa, neka su na njega Allahova milost, blagoslov i spas, i na njegovu porodicu i ashabe. Bojte se Allaha, o vi koji ljudskosti težite, stidite se Allaha onako kako Ga se treba stidjeti, jer je stid izvor svakog dobra, okitite se zahvalnošću dok uživete u ugodnim blagodatima, zaštitite se strpljenjem kada vas zadese iznenadna iskušenja i čvrsto se držite užeta nade kada vas sa svih strana okruži očaj. Uzvišeni kaže: “O vjernici, Allaha se bojte, i neka svaki čovjek gleda šta je za sutra pripremio i Allaha se bojte jer On dobro zna šta radite. I ne budite kao oni koji su zaboravili Allaha, pa je On učinio da sami sebe zaborave; to su pravi grešnici.” (El-Hašr, 18–20)

O muslimani, na dunjaluku postoji džennet, i ko ne uđe u njega, neće ući ni u onosvjetski Džennet, a ako i uđe, svojim vjerovanjem, imat će najmanji stepen u njemu i najmanje užitke, a taj džennet su “djela srca”, poput spoznaje Allaha, predanosti Njemu, radovanja Njemu, uživanja u razgovoru s Njim i Njegovom dozivanju, težnje za Njegovom blizinom, zadovoljstva u potčinjenosti Njemu, predanosti Njemu, sa strahom i skrušenošću, potiskivanja iz srca svake ljubavi koja je jednaka ili veća od ljubavi prema Njemu, uzdizanja ljubavi prema Njemu iznad svake druge ljubavi, davanja prednosti Njegovom zadovoljstvu nad svakim drugim zadovoljstvom.

Tako se postiže slast imana, srce obasjavaju zrake jekina – čvrstog ubjeđenja, duša se uzdiže na stepenima upute. Ako želiš da sve to objediniš u svom srcu i učvrstiš ga u svom umu, moraš za to imati zdravu nutrinu i čisto srce. Plemenita djela ne mogu opstati osim u plemenitom srcu, čistom od devijacija i natruha, i u kome nema pretvaranja, oholosti, samodivljenja, nepravde, zlobe, zavisti, mržnje i neprijateljstva. To je čisto srce, za koje su se natjecali “erbabul-ahire – zaljubljenici u onaj svijet”, i cilj kojem su posvetili svoje dane i noći, u nadi da će postići taj užitak, dok “erbabud-dun’ja – zaljubljenici u ovaj svijet” u svom nemaru tumaraju. Nema na ovome svijetu veće slasti ni užitka od čistoće srca, čistoće nutrine, spoznaje Gospodara, ljubavi prema Njemu i činjenja djela u skladu s Njegovom voljom.

Da li, u stvarnosti, postoji, život osim života čistog srca? Allah Uzvišeni pohvalio je Svoga prijatelja Ibrahima, alejhis-salam, zbog čistoće srca, pa je rekao: “Iste vjere kao i on bio je i Ibrahim, kad je Gospodaru svome iskrena srca došao.” (Es-Saffat, 83–84); “na Dan kada neće nikakvo blago, a ni sinovi od koristi biti, samo će onaj koji Allahu srca čista dođe spašen biti.” (Eš-Šuara, 88–89)

Čisto srce je srce koje se sačuvalo od širka, zlobe, zavisti, pohlepe, oholosti, ljubavi prema dunjaluku i vođstvu, i koje se sačuvalo od svega što ga udaljava od Allaha: od svake sumnje kojom se suprotstavlja Njegovom govoru, i svakog prohtjeva kojim se suprotstavlja Njegovoj naredbi, i svake želje kojom se suprotstavlja Njegovoj volji i svake barijere koja odvraća od Allaha. Ovakvo srce je u džennetu ovog svijeta, u džennetu berzaha – zagrobnog života i u Džennetu onog svijeta. S ovakvim srcem neki ljudi su uzdignuti na visoke stepene, a zbog njegovog zanemarivanja neki su spuštani na najniže stepene.

Sufjan ibn Dinar, Allah mu se smilovao, rekao je: “Ebu Beširu, jednom od ljudi bliskih Aliji, radijallahu anhu, rekao sam: ‘Obavijesti me o djelima onih prije nas’, pa je rekao: ‘Radili su malo, a zaradili su puno.’ Upitao sam: ‘Zašto je to tako?’ ‘Zbog čistoće njihovih nutrina’, odgovorio je on.”

Allahu moj, kako je samo uzvišena ta čistoća – čistoća nutrine, dobrota i iskrenost srca. Ona je stjecište svakog dobra, osnova svake dobrote, tajna primanja djela, put

ka uzdignuću i nagovještaj svakog uspjeha. Dovoljno nam o tome govori činjenica da je čistoća srca jedno od najvažnijih obilježja stanovika Dženneta: “I Mi ćemo zlobu iz grudi njihovih istisnuti, oni će kao braća na divanima jedni prema drugima sjediti.” (El-Hidžr, 47)

Ebu Hurejra, radijallahu anhu, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Prva skupina koja će ući u Džennet bit će poput Mjeseca u noći uštapa, a oni poslije njih poput najsajnije zvijezde na nebu, njihova srca bit će poput srca jednog čovjeka, neće među njima biti mržnje niti zavisti.” (Buhari i Muslim) Najštetnije po čovjeka jeste da vodi brigu o svojoj vanjštini, a srce mu poput ruševine, poput onoga kojem se u pustinji od žeđi priviđa voda. Koristi li čovjeku slatka riječ i uljepšano djelo ako su njegovo srce i nutrina zaprljani i bolesni, i da li će ga uzdići “napuhana” vanjština sa zatamanjenom nutrinom? Hasan el-Basri, Allah mu se smilovao, rekao je: “Dvije su vrste znanja: znanje u srcu, i to je korisno znanje, i znanje na jeziku, a ono je Allahov dokaz protiv čovjeka.” (Darimi, s vjerodostojnim lancem prenosilaca)

O muslimani, koje je to čisto srce ako ne srce Ibrahima, alejhis-selam, koji se odrekao višeboštva i idolatrije i rekao je svom ocu i svom narodu: “A da li ste razmišljali”, upita on, “da su oni kojima se klanjate vi i kojima su se klanjali davni preci vaši, doista, neprijatelji moji? Ali, to nije Gospodar svjetova.” (Eš-Šuara, 75–77) Ili, srce Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, pečata svih poslanika i uzora svjetovima? To milostivo srce koje se nikada nije rasrdilo zbog lične povrijeđenosti, osim kada su povrijeđene Allahove svetinje (Buhari i Muslim). Ili, srce dvojice velikana, Ebu Bekra i Omera, radijallahu anhuma, kada se među njima desila rasprava, pa je svaki od njih ukorio sebe i izvinio se svome bratu, a o čemu govori predaja koju je ispričao Ebu Derda, radijallahu anhu.

Naime, u predaji se kaže: “Sjedio sam kod Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, kada je došao Ebu Bekr, radijallahu anhu, i povukao Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, za jedan kraj odjeće, pri čemu se ukazalo njegovo koljeno, a Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: ‘Vaš prijatelj je, očigledno, imao raspravu s nekim.’”

Nakon toga, Ebu Bekr, radijallahu anhu, nazvao je selam i rekao: ‘Da, između mene i Omera desilo se nešto, pa sam se pokajao, otišao do njegove kuće i zatražio oprost od njega, međutim on je to odbio, i ja sam došao do tebe.’ Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, na to mu reče: ‘Allah ti oprostio, Ebu Bekre’, i to je ponovio tri puta. Zatim se i Omer, radijallahu anhu, pokajao, pa je otišao do Ebu Bekrove kuće i upitao: ‘Da li je Ebu Bekr tu?’, a kada su njegovi ukućani kazali da ga nema, otišao je kod Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, i nazvao mu je selam, a a Vjerovjesnikovom licu moglo se vidjeti negodovanje. Ebu Bekru je to teško palo, pa je sjeo pred Vjerovjesnika i rekao je: ‘Allahov Poslaniče, ja sam njemu učinio veću nepravdu’, a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: ‘Allah me je poslao vama, vi ste rekli da lažem, a Ebu Bekr da govorim istinu, i pomogao mi je svojim životom i imetkom. Hoćete li ostaviti na miru mog prijatelja?’, i to je ponovio dva puta. Poslije toga više niko nije uznemiravao Ebu Bekra.” (Buhari i Muslim)

Allahu ekber! Srca koja su se izdigla iznad prizemnosti i njihovu čistoću nije moglo pomutiti rekla-kazala. Koje je to čisto srce ako nije srce Sa’da ibn Rebije el-Ensarija, radijallahu anhu, koji je, nakon što je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, pobratimio njega i Abdurrahmana ibn Avfa, ponudio svom pobratimu pola svog imetka i jednu od dvije žene. Enes, radijallahu anhu, kazuje: “Kada je Abdurrahman ibn Avf učinio hidžru u Medinu, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, pobratimio je njega i Sa’da ibn Rebiju, koji je bio jedan od najimućnijih stanovnika Medine. Sa’d je rekao: “Ensarije su znale da sam ja jedan od najimućnijih ljudi, i zato ću sav svoj imetak podijeliti s tobom, na dva dijela. Također, imam dvije žene, pogledaj koja ti se više sviđa, pa da se razvedem i da se ti njome oženiš nakon što joj istekne priček.” Abdurrahman ibn Avf reče mu: “Allah ti podario bereket u imetku i porodici, pokaži mi gdje je pijaca.” (Buhari)

Allahu moj, kakvo li je to bratstvo bilo i kako su njihove duše bile uzvišene! Koje je to čisto srce ako nije srce Zejnebe bint Džahš, radijallahu anha, supruge Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, koja je riječima istine, iskrenosti i odlučnosti, u kojima nije bilo kolebanja, niti podilaženja, odbranila čast Ebu Bekrove kćerke Aiše, radijallahu

anhuma, iako joj je bila inoća s kojom se najviše natjecala. Aiša, radijallahu anha, kazuje: “Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, upitao je Zejneb bint Džahš o mojoj situaciji, i rekao joj je: ‘Šta znaš o tome, i šta si vidjela?’, a ona je rekla: ‘Allahov Poslaniče, čuvam svoj sluh i vid.

Tako mi Allaha, ne znam o njoj osim dobro.” Aiša, radijallahu anha, kaže: “Od svih Poslanikovih supruga, ona mi je bila ‘najljući rival’, ali Allah ju je zaštitio (od ružnih riječi prema meni) zbog čistoće njenog srca.” (Muttefekun alejhi)

Koje je to čisto srce ako nije srce onoga ensarije za kojeg je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Sad će se pojaviti džennetlija!” Tada uđe neki ensarija s čije je brade kapala voda od uzimanja abdesta. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ponovio je ove riječi i u naredna dva dana, i uvijek bi nakon njegovih riječi ušao isti čovjek. Abdullah ibn Amr ibn As priđe tom čovjeku i reče mu: “Posvađao sam se s ocem i zakleo sam se da neću noćiti u kući tri noći. Možeš li me primiti tri noći na konak kako ne bih morao prekršiti zakletvu?” “Mogu”, odgovori ensarija.

I zaista, Abdullah ibn Amr proveo je kod toga čovjeka tri noći. Amr prenosi da taj čovjek nije obavljao noćni namaz osim što bi, prevrćući se u postelji, spominjao Allaha i donosio tekbire. Probudio bi se tek na sabah-namaz. Abdullah je rekao: “Jedino što sam primijetio jeste da govori samo lijepo riječi.”

Abdullah je skoro počeo smatrati da su njegova djela uobičajena. I nije se mogao strpjeti, već mu je priznao i rekao: “Allahov robe, između mene i mog oca nije se desila svađa zbog koje se ne bih vratio kući. Ali, čuo sam Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, kako tri puta govori da si ti džennetlija, pa sam poželio s tobom noćiti i vidjeti šta to značajno radiš, kako bih slijedio tvoj primjer. Međutim, nisam vidio da si uradio ijedno posebno dobro djelo. Hoćeš li mi reći čime si zaslužio Džennet?”

Čovjek reče: “Džennet sam zaslužio onim što sam činio pred tobom.” Tada Abdullah ibn Amr pođe kući, a čovjek ga pozva i dodade: “Osim što u duši ne nosim pakost niti netrpeljivost ni prema jednom muslimanu, niti im zavidim na dobru koje im Allah

daje.” Na to mu je Abdullah samo rekao: “Eto, to je ono čime si zaslužio Džennet, i to je ono što mi nismo u stanju ostvariti.” (Ahmed)

O vjernici, ovo je stanje muškaraca i žena koji su iskreno i istinski povjerovali u Allaha i koji su očistili svoja srca od prljavštine pakosti, prevare, zlobe, zavisti, sebičnosti i pohlepe, i postigli su džennet još na ovom svijetu, i osjetili užitke njegovih stanovnika i živjeli su sretan život, što nas ne bi trebalo čuditi, jer oni čija su srca čista imaju najugodniji život, najbistrije misli, najljepše stanje i najudaljeniji su od brige i tuge.

Nije ih briga ako ih zaobiđe nešto od dunjalučkih užitaka, i njihovu harmoniju ne mogu narušiti nečija ružna riječ o njima ili postupak. Oni brižno čuvaju čistoću i dobrotu koju im je Allah darovao, i to je njihova jedina briga, jedina intencija i krajnja nada. Kada postignu taj cilj, u njemu pronauđu svako zadovoljstvo i svaku sreću. Oni su, tako mi Allaha, najbolji ljudi na svijetu, i elita čovječanstva, i nema života poput njihovog života niti užitka poput njihovog užitka.

Allahu moj, pridruži nas i sve muslimane njima, uputi nas njihovim putem i podari da budemo u njihovoj skupini, da budemo od onih za koje si rekao, a Tvoje su riječi istina: “Oni koji poslije njih dolaze – govore: ‘Gospodaru naš, oprosti nama i braći našoj koja su nas u vjeri pretekla i ne dopusti da u srcima našim bude imalo zlobe prema vjernicima; Gospodaru naš, ti si, zaista, dobar i milostiv!’” (El-Hašr, 10)

O muslimani, liječenje bolesti srca teška je i iscrpna zadaća, jer ih ima puno, a tu je i strast koja ih uljepšava i ukrašava duši i predstavlja u lijepom svjetlu, i šejtan sa svojim zamkama i smicalicama kojima zavodi čovjeka, kako bi ga uništio i upropastio. Put spasa je primoravanje duše da se suprotstavi strastima, i da se ne povodi za njima, jer to je “smrtonosna” bolest. Koliko je njenih žrtava koje je ona potpuno paralizovala i život im oduzela.

Čovjek se treba suprotstaviti iblisovskim zamkama i šejtanskim spletkama, tako što će se uporno i u kontinuitetu boriti s prohtjevima duše, jer uporna borba oštri odlučnost i rasplamsava utihnule ambicije. Kada čovjek pronauđe u svojoj duši nešto od ovih bolesti, koje pomućuju čistoću srca, neka ih liječi kao pravi doktor, tako što

će upoznati njihove uzroke, i neka gleda na njih očima mudrosti, i razmišlja o njihovim posljedicama i rezultatima. Ako u svojoj duši pronade oholost, a ona je najpogubnija bolest po čistoću srca, neka je odbaci od sebe sviješću da je on samo slabo biće koje sebi ne može korist priskrbiti niti od sebe štetu otkloniti, i da je svaki uzrok koji ga vodi širku, višeboštvu, prolazan i prividan, i da je obmanjen blagodatima koje mu je Allah darovao.

Čovjek treba da zna da su te blagodati od Allaha, a ne od njega, i da mu ih On može oduzeti kao što ih je i dao, i da on nema mogućnost da ih zadrži kao što nema mogućnost ni da ih priskrbi ni sebi ni drugome. Kada od sebe otkloni koprenu, pokazat će mu se njegova duša u jasnom svjetlu, sa svim svojim slabostima, nedostacima, neznanjem i nepravdom. Vidjet će da ga sve to okružuje i steže obruč oko njegove duše, i neće, za nju, vidjeti ni spasa ni izlaza. Shvatit će da je njegovo srce ruševina, duša nepravedna, i da poputnine nestaje, a put je dalek i obračun težak.

Donosite salavate i selame na najbolje od Njegovih stvorenja, čiji je spomen uzdignut na ovom svijetu i kojem je dat šefat na onom svijetu, kao što vam je to naredio vaš Gospodar u Svojoj Knjizi: "Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!" (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom. Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

